

ANÀlisi DE LES AVALUACIONS EXTERNES DELS ENSENYAMENTS ARTÍSTICS SUPERIORS

Primera edició

© Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, octubre de 2026

Autoria: Esther Adot Giménez

Paraules clau: Ensenyaments Artístics Superiors; Acreditació, Seguiment, Verificació,

Citació recomanada: Esther Adot Giménez. Anàlisi de les avaluacions externes dels ensenyaments artístics superiors. AQU Catalunya, 2026

Amb la col·laboració de: Mercè Gisbert Cervera, Esther Huertas Hidalgo, Nuria Comet Señal.

Aquesta publicació està subjecta a la llicència [Creative Commons Reconocimiento-NoComercial-CompartirIgual 4.0 Internacional \(CC BY-NC-SA 4.0\)](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/). Es permet adaptar-la, remesclar-la, transformar-la i crear altres obres a partir de l'original, sempre que se'n reconegui explícitament l'autoria. També es permet copiar-la i redistribuir-la en qualsevol mitjà i format, sempre que no se'n faci un ús comercial. Si es remescla, es transforma o es crea a partir del material, cal difondre les noves creacions amb la mateixa llicència que aquesta publicació.

ÍNDEX

GLOSSARI	5
1. INTRODUCCIÓ	6
1.1. Context	7
1.2. Anàlisi de la normativa	15
2. RESULTATS DE L'AVALUACIÓ EXTERNA DE PROGRAMES FORMATIUS	20
2.1. Introducció.....	20
2.2. Verificació i modificació.....	21
2.3. Acreditació i seguiment	26
2.4. Procés d'acreditació conjunt amb MusiQuE	36
2.5. Identificació de fortaleces / bones pràctiques i àrees de millora dels ensenyaments artístics superiors a l'EEES	37
AGRAÏMENTS I ROLS DE CONTRIBUCIÓ	43
BIBLIOGRAFIA.....	44
ANNEX 1. RELACIÓ ENTRE DIMENSIONS DE VERIFICACIÓ I ACREDITACIÓ	46
ANNEX 2. ESPECIFICITATS DELS GRAUS D'ENSENYAMENTS ARTÍSTICS SUPERIORS	48

GLOSSARI

AQU Catalunya: Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya

EAS: Ensenyaments artístics superiors

EEES: Espai Europeu d'Educació Superior

EQAR: European Quality Assurance Register for Higher Education

IDESCAT: Institut d'Estadística de Catalunya

MCQES: Marc Català de Qualificacions per a l'Educació Superior

SIGQ: Sistema intern de garantia de la qualitat

Centres EAS

ESMUC: Escola Superior de Música de Catalunya

LICEU: Escola Superior de Música Liceu

ESEM: Escola Superior d'Estudis Musicals Taller de Músics

Jam Session: Escola Superior de Música Jam Session

SAE: Centre d'Estudis Artístics Superiors de Música

EUMES: Escola Superior de Música Avançada i So

ESDAPC: Escola Superior de Disseny i Arts Plàstiques de Catalunya

LCI: Escola Superior de Disseny LCI Barcelona

IED: Centre Superior de Disseny IED Barcelona

ESAD-IT: Escola Superior d'Art Dramàtic de l'Institut del Teatre

Eòlia: Escola Superior d'Art Dramàtic Eòlia

CSD-IT: Conservatori Superior de Dansa de l'Institut del Teatre

ESCRBCC: Escola Superior de Conservació i Restauració de Béns Culturals de Catalunya

1. INTRODUCCIÓ

Les anàlisis temàtiques tenen com a finalitat examinar de manera sistemàtica les dades i evidències derivades dels processos d'avaluació externa desenvolupats per les agències d'assegurament de la qualitat, d'acord amb el que estableixen els *Estàndards i directrius per a l'assegurament de la qualitat en l'Espai Europeu d'Educació Superior* (ESG, en les seves sigles en anglès).

Adicionalment, aquests estudis contribueixen a oferir una visió global de la realitat dels ensenyaments artístics superiors (EAS) a partir de la informació generada en els processos d'avaluació i d'altres fonts rellevants de l'àmbit. Aquesta aproximació permet identificar tendències, caracteritzar el sistema i facilitar la comparació amb estudis similars desenvolupats tant en l'àmbit universitari com en el context europeu.

Per a l'elaboració d'aquest informe, s'ha recopilat i analitzat informació procedent de les principals institucions públiques implicades en la producció, tractament i explotació de dades relacionades amb els ensenyaments superiors, entre les quals destaquen el Departament d'Educació i Formació Professional, el Ministeri d'Educació, Formació Professional i Esports, l'Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT) i l'European Quality Assurance Register for Higher Education (EQAR).

En conjunt, l'anàlisi efectuada mostra que els ensenyaments artístics superiors de Catalunya han experimentat una notable consolidació durant la darrera dècada, en paral·lel al desplegament dels processos d'assegurament extern de la qualitat. Els resultats dels processos de verificació, seguiment i acreditació evidencien la solidesa general dels programes formatius i la progressiva maduresa dels sistemes interns de garantia de la qualitat dels centres. Entre les principals fortaleeses del sistema destaquen l'elevada qualificació i experiència professional del professorat, la forta vinculació amb els sectors artístics i culturals, l'orientació pràctica dels processos d'aprenentatge i la qualitat dels serveis de suport a l'estudiantat.

L'estudi també posa de manifest alguns reptes estructurals que encara condicionen l'evolució del sector. Entre aquests destaquen la necessitat d'enfortir la dimensió acadèmica i investigadora dels centres; la consolidació d'una cultura de la qualitat compartida per tota la comunitat educativa i el desenvolupament de mecanismes que permetin reforçar l'autonomia institucional i la presa de decisions basada en evidències. Aquestes qüestions adquireixen una rellevància especial en el context de desplegament de la Llei 1/2024, que situa la recerca, la governança i l'autonomia dels centres com a eixos estratègics per al futur dels ensenyaments artístics superiors.

Finalment, la comparació amb les tendències observades en altres països europeus mostra una gran coincidència en les fortaleeses i els desafiaments identificats. Alhora, permet

constatar que Catalunya disposa d'una experiència singular en matèria d'avaluació externa i d'assegurament de la qualitat que constitueix una base sòlida per a afrontar els nous reptes del sector. En aquest context, els resultats d'aquest estudi ofereixen evidències útils per a orientar la presa de decisions dels centres, de les administracions educatives i dels diferents grups d'interès, amb l'objectiu de continuar impulsant la qualitat, el reconeixement acadèmic i la projecció dels ensenyaments artístics superiors dins l'Espai Europeu d'Educació Superior.

1.1. Context

En el marc de l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES), els ensenyaments artístics superiors (EAS) s'imparteixen tant en institucions universitàries com en centres superiors d'ensenyaments artístics no adscrits a universitats. El [Marc Català de Qualificacions per a l'Educació Superior d'AQU Catalunya](#) (MCQES) d'AQU Catalunya situa les titulacions de grau i màster en ensenyaments artístics superiors al mateix nivell que les titulacions universitàries equivalents (nivell 2 per als graus i nivell 3 per als màsters).

A Catalunya, els EAS s'imparteixen en centres autoritzats pel Departament d'Educació i Formació Professional de la Generalitat de Catalunya, mentre que les titulacions corresponents són registrades pel Ministeri d'Educació.

Des de l'any 2013, els EAS a Catalunya estan subjectes al cicle de garantia i millora contínua de la qualitat (verificació, seguiment, modificació i acreditació). En aquest àmbit, Catalunya ha estat pionera en l'aplicació de processos d'avaluació externa tant de les titulacions com dels centres que les imparteixen. Les titulacions de grau i màster s'han sotmès a avaluació externa en les diferents fases del seu cicle de vida, incloent-hi l'avaluació del disseny (verificació) i de la implantació i el desenvolupament (acreditació). Igualment, tots els centres han de disposar d'un sistema intern de garantia de la qualitat (SIGQ), el disseny del qual ha hagut de superar l'avaluació externa basada en les dimensions [AUDIT](#).

Aquesta sistemàtica d'avaluació ha contribuït de manera significativa a promoure la cultura de la qualitat en els centres d'ensenyaments artístics superiors. Aquest avenç adquireix una rellevància especial si es considera que, fins a l'aprovació de la Llei 1/2024, de 7 de juny, l'avaluació externa de les titulacions de grau i dels sistemes interns de garantia de la qualitat no tenia caràcter obligatori. Fins aleshores, l'exigència normativa se centrava principalment en la verificació i l'acreditació de les titulacions de nivell de màster.

Actualment, els ensenyaments artístics superiors impartits a Catalunya s'estructuren en cinc àmbits: Música, Art Dramàtic, Dansa, Disseny i Conservació i Restauració de Béns Culturals. La il·lustració 1 mostra la distribució territorial dels centres que imparteixen aquests ensenyaments. Com es pot observar, l'oferta es concentra principalment a l'àrea metropolitana de Barcelona. No obstant això, destaca la presència territorial de l'Escola

Superior de Disseny i d'Arts Plàstiques de Catalunya (ESDAPC), de titularitat pública, que desplega els estudis de grau en Disseny a través dels set campus distribuïts arreu del territori. Així mateix, en els darrers anys s'ha ampliat l'oferta amb l'autorització del grau en Música impartit per l'Escola Superior de Música Avançada i So (EUMES) ubicada a Girona.

Il·lustració 1. Mapa dels ensenyaments artístics superiors

Font: AQU Catalunya

El pes d'aquests ensenyaments en el sistema d'educació superior català, tant pel que fa al nombre d'estudiants matriculats com al volum de professorat i a la distribució entre els sectors públic i privat, es presenta a la taula 1.

Taula 1. Distribució de centres, professorat i alumnat (curs 2023-2024)

	<i>Centres</i>			<i>Professorat</i>			<i>Alumnat</i>		
	Total	Públics	Privats	Total	Públics	Privats	Total	Públics	Privats
<i>Música</i> ⁽¹⁾	5	0	5	540	0	540	1.834	0	1.834
<i>Dansa</i>	1	1	0	47	47	0	109	109	0
<i>Art Dramàtic</i> ⁽²⁾	2	1	1	199	126	73	467	289	178
<i>Disseny</i>	3	1	2	(...)	(...)	(...)	1.976	881	1095
<i>Restauració i Conservació</i>	1	1	0	26	26	0	114	114	0
Totals	12	4	8	812	199	613	4.500	1.393	3.107

Font: Departament d'Educació i Formació Professional

Notes: Catalunya. Curs 2023/2024; (1) ESMUC s'ha considerat centre privat des de 2013; (2) Un centre amb dos seus: Terrassa i Barcelona. (...) Dada confidencial, amb baixa fiabilitat o no disponible. [Institut d'Estadística de Catalunya](#).

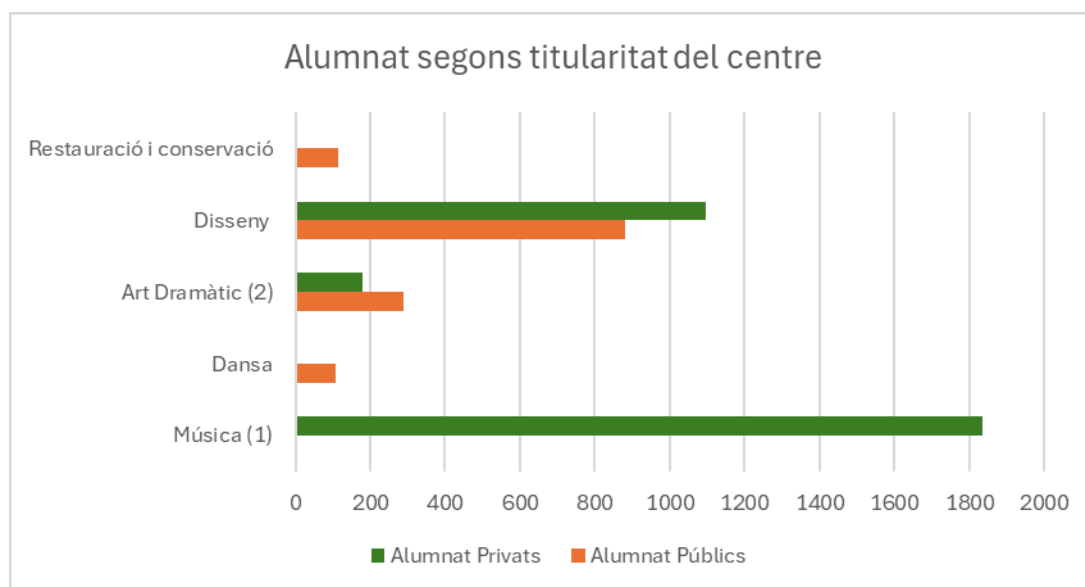
Un altre element rellevant és la seva contribució al conjunt de l'educació superior a Catalunya. En aquest sentit, els ensenyaments artístics superiors tenen aproximadament 4.500 estudiants matriculats, una xifra significativa si es compara amb les 19.520 matrícules registrades en l'àmbit d'Arts i Humanitats del sistema universitari català (segons dades de l'IDESCAT).

Pel que fa a la titularitat dels centres, s'observa una clara predominança del sector privat, que concentra el 69% de l'estudiantat i el 66% dels centres que imparteixen aquests ensenyaments. Aquesta realitat contrasta amb la del sistema universitari català, en què només el 17,1% de l'alumnat està matriculat en universitats de titularitat privada.

L'anàlisi per àmbits d'estudi mostra que la major part de l'estudiantat matriculat en centres privats es concentra en les titulacions de Disseny i Música (vegeu la il·lustració 2). Aquesta distribució és coherent amb l'estructura de l'oferta formativa existent, especialment en l'àmbit del Disseny, en què la majoria dels centres que imparteixen aquests estudis són de titularitat privada. En el sistema universitari català, aquesta situació també es reproduïx parcialment, atès que l'oferta pública es concentra principalment a la Facultat de Belles Arts

de la Universitat de Barcelona, mentre que la resta de centres especialitzats tenen titularitat privada.

Il·lustració 2. Alumnat segons titularitat del centre i titulació

Font: IDESCAT (2024-2025)

Cal considerar, però, la singularitat d'alguns àmbits de formació que s'ofereixen exclusivament dins de l'espai dels ensenyaments artístics superiors. Aquest és el cas de la Dansa, impartida únicament pel Conservatori Superior de Dansa (CSD), de titularitat pública, així com del grau en Música, que actualment s'ofereix en sis centres, cinc dels quals són de titularitat privada i un de titularitat pública¹.

En canvi, en els àmbits del Disseny, l'Art Dramàtic i la Conservació i Restauració de Béns Culturals, les fronteres entre l'espai dels ensenyaments artístics superiors i el sistema universitari són menys definides, atès que les universitats també ofereixen titulacions amb objectius formatius i perfils competencials similars. Aquesta coexistència ha generat, històricament, una certa confusió entre la ciutadania —especialment entre el futur estudiantat, les seves famílies i alguns sectors professionals— pel que fa a la naturalesa d'aquests estudis, al nivell de qualificació que els correspon dins del marc de l'educació superior i als efectes acadèmics i professionals de les titulacions que s'hi obtenen.

¹ A efectes estadístics, l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) es considera de titularitat privada, tot i que en el seu patronat estan presents institucions públiques com la Generalitat de Catalunya, per la qual cosa en aquest estudi es considera com a centre públic.

Un dels trets distintius dels ensenyaments artístics superiors és el seu caràcter eminentment pràctic i experimental. Els processos d'aprenentatge se sustenten, principalment, en l'aplicació dels coneixements, la pràctica artística i l'experimentació, fet que condiciona tant l'organització docent com els recursos necessaris per al seu desenvolupament. En molts casos, aquestes metodologies requereixen ràtios estudiantat-professorat reduïdes, que poden arribar fins i tot a formats de docència individualitzada, com passa en determinades especialitats de la interpretació musical. Al mateix temps, exigeixen una dedicació significativa al treball autònom de l'estudiantat per preparar les activitats formatives presencials.

Aquestes especificitats s'han incorporat als marcs i metodologies d'avaluació externa, atès que constitueixen elements essencials per a comprendre la naturalesa, les necessitats i les particularitats dels ensenyaments artístics superiors.

El caràcter experimental i eminentment pràctic dels ensenyaments artístics superiors té implicacions directes en el marc d'avaluació de la qualitat, especialment en dos aspectes clau:

a) Perfil, dedicació i estructura del professorat

El nombre de professors i professores és elevat tant per garantir una atenció individualitzada com per al seguiment de l'adquisició d'habilitats i competències performatives, i a la vegada alhora constitueix un perfil molt divers que garanteixi que es cobreixen totes les tècniques aplicables a la titulació. Com a conseqüència, aquests centres compten amb disposes de plantilles de professorat àmplies, amb alta temporalitat i dedicació reduïda, però amb molta i reconeguda experiència professional.

b) Organització de l'aprenentatge i càrrega de treball de l'estudiantat

La formació artística superior exigeix una dedicació significativa al treball autònom per part de l'estudiantat, principalment per a la preparació d'activitats pràctiques, classes individuals o projectes desenvolupats de manera col·laborativa. En determinades matèries amb un fort component performatiu, de creació o d'interpretació artística, la dedicació requerida fora de l'aula pot assolir una intensitat equiparable a la que, en altres contextos de l'educació superior, s'associa a models formatius amb un elevat component no presencial.

Actualment, el mapa d'ensenyaments artístics superiors el formen 13 graus i 17 màsters. La majoria dels màsters estan ubicats en els àmbits de la Música i el Disseny. Per contra, en el

moment d'elaborar aquest informe no hi ha cap màster actiu en els àmbits de la Dansa ni de l'Art Dramàtic (vegeu la taula 2).

Taula 2. Graus i màsters en ensenyaments artístics superiors actius a Catalunya

<i>Nivell</i>	<i>Nom de la titulació</i>	<i>Centre</i>	<i>Data de verificació</i>
<i>Grau</i>	Dansa	Conservatori Superior de Dansa de l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona	23/06/2014
<i>Grau</i>	Art Dramàtic	Escola Superior d'Art Dramàtic de l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona	23/06/2014
<i>Grau</i>	Art Dramàtic	Centre autoritzat d'ensenyaments artístics superiors d'Art Dramàtic Eòlia	23/06/2014
<i>Grau</i>	Conservació i Restauració de Béns Culturals	Escola Superior de Conservació i Restauració de Béns Culturals de Catalunya	23/06/2014
<i>Grau</i>	Disseny	Escola Superior de Disseny i Arts Plàstiques de Catalunya	23/06/2014
<i>Grau</i>	Disseny	Centre autoritzat d'ensenyaments artístics superiors de Disseny IED	23/06/2014
<i>Grau</i>	Música	Escola Superior de Música de Catalunya	23/06/2014
<i>Grau</i>	Música	Centre autoritzat d'ensenyaments artístics superiors de Música Liceu	23/06/2014
<i>Grau</i>	Música	Centre autoritzat d'ensenyaments artístics superiors de Música Taller de Músics	23/06/2014

<i>Grau</i>	Música	Escola Superior de Música Jam Session	24/08/2015
<i>Grau</i>	Música	SAE Centre privat d'estudis artístics superiors de Música	19/05/2021
<i>Grau</i>	Disseny	Centre autoritzat d'ensenyaments artístics Superiors de Disseny LCI Barcelona	21/05/2024
<i>Màster</i>	Composició Aplicada als Mitjans Audiovisuals i Escènics	Centre autoritzat d'ensenyaments artístics superiors de Música Liceu	20/04/2015
<i>Màster</i>	Interpretació d'Òpera	Centre autoritzat d'ensenyaments artístics superiors de Música Liceu	20/04/2015
<i>Màster</i>	Interpretació de la Música clàssica i contemporània	Centre autoritzat d'ensenyaments artístics superiors de Música Liceu	20/04/2015
<i>Màster</i>	Interpretació de Jazz i Música Moderna	Centre autoritzat d'ensenyaments artístics superiors de Música Liceu	20/04/2015
<i>Màster</i>	Interpretació de Música de Cambra	Centre autoritzat d'ensenyaments artístics superiors de Música Liceu	22/04/2016
<i>Màster</i>	Creació i Desenvolupament de Projectes Digitals	Centre autoritzat d'ensenyaments artístics Superiors de Disseny LCI Barcelona	07/04/2016
<i>Màster</i>	Estudis Avançats en Interpretació: Lied, Cançó espanyola i Cançó catalana	Escola Superior de Música de Catalunya	22/04/2016
<i>Màster</i>	Estudis Avançats en Flamenco	Escola Superior de Música de Catalunya	22/04/2016
<i>Màster</i>	Estudis Avançats en Interpretació i Composició Musical en Jazz i Música Moderna	Escola Superior de Música de Catalunya	22/04/2016

Màster	Estudis Avançats en Interpretació Musical: Instruments de la Música Clàssica i Contemporània	Escola Superior de Música de Catalunya	11/04/2014
Màster	Investigació Musical	Escola Superior de Música de Catalunya	02/06/2017
Màster	Conservació i Restauració de Patrimoni Fotogràfic	Escola Superior de Conservació i Restauració de Béns Culturals de Catalunya	20/09/2018
Màster	Estudis Avançats en Flamencologia	Escola Superior de Música de Catalunya	29/10/2018
Màster	Disseny d'Interiors Experiencial	Centre autoritzat d'ensenyaments artístics Superiors de Disseny LCI Barcelona	20/09/2018
Màster	Codisseny Social Aplicat a Projectes del Sector Públic	Escola Superior de Disseny i Arts Plàstiques de Catalunya	31/05/2022
Màster	Disseny d'Espais Físics i Entorns Digitals	Centre autoritzat d'ensenyaments artístics superiors de Disseny IED	31/07/2024
Màster	Conservació Preventiva de Béns Culturals Mobles i Immobles	Escola Superior de Conservació i Restauració de Béns Culturals de Catalunya	08/06/2023

Font: AQU Catalunya

D'altra banda, l'espai dels ensenyaments artístics superiors manté vincles de col·laboració amb el sistema universitari català mitjançant iniciatives conjuntes de formació. Aquestes experiències posen de manifest el potencial d'aproximació entre tots dos àmbits i ofereixen oportunitats per reforçar la recerca, la innovació docent i la transferència de coneixement, especialment en els sectors en què els centres d'ensenyaments artístics superiors presenten limitacions estructurals.

Entre els exemples més rellevants destaquen l'itinerari de simultaneïtat entre el grau en Música i el grau en Educació Primària (ESMUC i la Universitat Rovira i Virgili), la doble titulació en Música i Matemàtiques (ESMUC i Universitat Politècnica de Catalunya) i el

màster universitari en Estudis Teatral, impartit conjuntament per la Universitat Autònoma de Barcelona, l'Institut del Teatre i la Universitat Politècnica de Catalunya. Aquestes iniciatives evidencien la complementarietat entre els ensenyaments artístics superiors i l'àmbit universitari, com també les oportunitats de cooperació per potenciar l'activitat acadèmica i la generació de coneixement.

1.2. Anàlisi de la normativa

Els ensenyaments artístics superiors tenen una llarga tradició a Catalunya, que es remunta als inicis del segle XIX amb la creació del Liceu de Barcelona (1838), pocs anys després de la fundació del Real Conservatorio de Música y Declamación de María Cristina² (1830).

Tot i aquests antecedents històrics, aquest apartat se centra en l'anàlisi de les principals fites normatives que han configurat els ensenyaments artístics superiors contemporanis des de la dècada dels anys setanta, moment en què s'inicien les successives reformes orientades a la modernització del sistema educatiu espanyol, fins a l'actualitat.

L'anàlisi s'inicia amb la Llei 14/1970, de 4 d'agost, General d'Educació i Finançament de la Reforma Educativa, atès que aquesta norma incloïa els ensenyaments de Música, Art Dramàtic i Belles Arts dins l'àmbit universitari. Tanmateix, només les escoles de Belles Arts es van integrar finalment en la universitat, mentre que els ensenyaments artístics superiors van continuar vinculats al sistema educatiu no universitari i al Ministeri d'Educació. Aquesta decisió ha tingut conseqüències significatives en aspectes clau com el perfil i l'estructura del professorat, el desenvolupament de la carrera acadèmica o l'evolució dels plans d'estudis.

Un altre element determinant en l'evolució dels EAS ha estat el tractament de la recerca. La Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'Ordenació General del Sistema Educatiu (LOGSE), va representar un primer avenç en aquest àmbit en establir que les administracions educatives i les universitats havien de promoure convenis de col·laboració per al desenvolupament d'estudis de tercer cicle. Posteriorment, la Llei orgànica 9/1995, de 20 de novembre, de la participació, l'avaluació i el govern dels centres docents, va reforçar aquesta orientació en atribuir als centres la responsabilitat de fomentar l'activitat investigadora i a les administracions públiques la de facilitar-ne els mecanismes necessaris per al desenvolupament.

En l'àmbit català, la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, va preveure la creació de l'Institut Superior de les Arts (article 66). Entre les funcions atribuïdes a aquest organisme

² Informe anual sobre el estado y situación de las Enseñanzas Artísticas. Curso 2009-2010. Consejo Superior de Enseñanzas Artísticas

destacaven la coordinació amb l'administració universitària i les universitats de Catalunya per a la definició de l'oferta educativa, així com l'impuls de les activitats de recerca i creació artística als centres superiors. Malgrat aquesta previsió normativa, l'Institut Superior de les Arts no s'ha arribat a constituir.

Per contra, altres comunitats autònomes sí que han impulsat estructures específiques de governança per als ensenyaments artístics superiors, com l'Instituto Aragonés de las Enseñanzas Artísticas Superiores a Aragó o l'Institut Superior d'Ensenyances Artístiques de la Comunitat Valenciana. També Andalusia va disposar d'un organisme equivalent fins a la seva extinció mitjançant el Decret 24/2020. Aquestes iniciatives comparteixen objectius orientats a l'enfortiment de la recerca, el reconeixement acadèmic dels ensenyaments artístics superiors i l'augment de l'autonomia organitzativa i econòmica dels centres.

El desenvolupament dels estudis de doctorat vinculats a les disciplines dels EAS a Catalunya ha estat desigual. Alguns àmbits disposen d'una oferta limitada o pràcticament inexistent de formació de tercer cicle, especialment la Dansa i la Música. Aquesta situació posa de manifest la dificultat d'articular itineraris de recerca que incorporin una perspectiva experimental, artística i performativa, necessària per donar resposta a les especificitats dels processos de creació, interpretació i producció artística. Aquest fet constitueix un dels factors que contribueixen al baix nombre de persones amb el títol de doctor o doctora entre el professorat dels EAS.

A aquesta circumstància s'hi afegeix el predomini històric del reconeixement de la trajectòria professional sobre la trajectòria acadèmica. A diferència del que passa en l'àmbit universitari, l'activitat investigadora desenvolupada pel professorat dels EAS no ha estat objecte d'un sistema estable d'avaluació i reconeixement, fet que ha limitat la seva capacitat d'actuar com a incentiu per al desenvolupament de la recerca i de la carrera acadèmica.

Paral·lelament, el procés de convergència amb l'EEES ha comportat una aproximació progressiva entre els ensenyaments artístics superiors i els estudis universitaris. La implantació del sistema europeu de crèdits (ECTS) i l'homogeneïtzació de la durada dels estudis de grau en 240 crèdits han contribuït a aquesta convergència estructural. Tanmateix, mentre que el procés de Bolonya va ampliar l'autonomia de les universitats per dissenyar les seves titulacions, els centres d'ensenyaments artístics superiors continuen disposant d'un marge més reduït en la configuració dels plans d'estudis de grau, que continuen regulats mitjançant disposicions normatives específiques. En canvi, els centres gaudeixen de més autonomia en el disseny dels màsters, circumstància que ha afavorit una diversificació i especialització de l'oferta formativa més elevades en aquest nivell.

La taula 3 sintetitza les diferències principals que, en l'actualitat, continuen distingint els ensenyaments artístics superiors dels estudis universitaris.

Taula 3. Diferències entre els ensenyaments artístics superiors (EAS) i els estudis universitaris

<i>Element</i>	<i>EAS</i>	<i>Estudis universitaris</i>
<i>Tipus de titulació</i>	Grau / Màster EAS (Nivell MECES/MCQES 2 i 3)	Grau / Màster universitari (Nivell MECES/MCQES 2 i 3)
<i>Reconeixement oficial</i>	Sí	Sí
<i>Condicions d'accés</i>	Proves d'accés específiques	Proves d'Accés a la Universitat (PAU)
<i>Continuïtat accés a doctorat</i>	Sí. Els programes de doctorat només s'imparteixen a les universitats	Sí
<i>% doctors per programa formatiu</i>	0% als graus 15% als màsters	50%
<i>Recerca</i>	Limitada i no acreditada	Reconeguda i acreditada
<i>Estructura del currículum</i>	Decrets específics només als graus	Lliure, però amb directrius generals (a excepció dels títols habilitants)
<i>Grau d'autonomia</i>	Limitat	Elevat
<i>Sistema d'avaluació</i>	Agència EQAR	Agència EQAR
<i>Adscripció a universitats</i>	No	Sempre universitària

La Llei 1/2024, de 7 de juny, per la qual es regulen els ensenyaments artístics superiors i s'estableix l'organització i les equivalències dels ensenyaments artístics professionals, representa una reforma de gran abast que redefineix el marc dels ensenyaments artístics superiors a l'Estat espanyol. Aquesta norma reordena diversos aspectes estructurals del sistema i planteja, almenys, quatre grans reptes per al seu desplegament efectiu:

REPTE 1. Establiment de noves disciplines artístiques

La Llei amplia l'àmbit dels ensenyaments artístics superiors amb la incorporació de noves disciplines:

- Ensenyaments Artístics Superiors en Arts Audiovisuals, Videojocs, Animació i Cinematografia.
- Ensenyaments Artístics Superiors d'Esctura Creativa.
- Ensenyaments Artístics Superiors en Arts del Circ.

A més, la norma preveu la possibilitat d'incorporar noves disciplines en el futur. Aquesta ampliació requerirà analitzar els desenvolupaments normatius corresponents per valorar la relació d'aquests estudis amb les titulacions universitàries existents, l'estructura dels seus plans d'estudis, els perfils docents necessaris i les característiques dels centres que els impartiran.

REPTE 2. Noves categories de professorat

La llei crea el cos de professors i professores d'ensenyaments artístics superiors i el cos de catedràtics i catedràtiques d'ensenyaments artístics superiors, fet que implica la definició d'un nou model de carrera docent.

El desplegament normatiu ha d'establir els mecanismes de transició des de la situació actual cap al nou marc professional. Entre els requisits previstos destaca la necessitat de disposar d'un màster oficial habilitant que acrediti tant la competència docent com la suficiència investigadora. Aquest màster ha de ser objecte d'una regulació específica quant als seus continguts, estructura i requisits d'accés.

REPTE 3. Reconeixement de la recerca

La llei reconeix explícitament la recerca com una de les funcions essencials dels centres d'ensenyaments artístics superiors. En aquest sentit, promou l'establiment d'acords amb les universitats per al desenvolupament de programes de doctorat vinculats a les disciplines artístiques.

Aquests doctorats han de preveure les diferents dimensions de l'àmbit artístic: teòrica, tecnològica, científica, creativa i performativa. Així mateix, els convenis de col·laboració poden regular la participació del professorat i dels centres d'ensenyaments artístics superiors en aquestes activitats de recerca doctoral.

Paral·lelament, els centres han d'impulsar estructures específiques de recerca, innovació i transferència del coneixement que permetin consolidar aquesta funció dins de la seva activitat acadèmica.

REPTE 4. Governança i autonomia dels centres

La llei reforça l'autonomia acadèmica, organitzativa i de gestió dels centres d'ensenyaments artístics superiors.

Entre les noves competències atribuïdes als centres destaquen:

- La definició dels seus objectius i línies estratègiques en els àmbits de la docència, la recerca i l'activitat artística vinculada a la creació, la interpretació, la conservació i la restauració.
- El desenvolupament de projectes orientats a impulsar la recerca, la innovació, la transferència i l'intercanvi de coneixement.
- El disseny, la implantació i el desenvolupament dels sistemes interns de garantia de la qualitat.

La norma també preveu la creació del Consell de Centre, òrgan en el qual han d'estar representats el professorat, l'estudiantat i el personal tècnic, de gestió i administració i serveis.

Així mateix, s'estableix un procediment de selecció de la direcció mitjançant concurs de mèrits, en què es valoraran la trajectòria artística, acadèmica, investigadora i de gestió de les persones candidates. Addicionalment, es preveu la possibilitat de crear consells assessors com a mecanismes de participació dels agents professionals i socials vinculats als diferents sectors artístics.

Finalment, la llei preveu el desenvolupament de l'estatut bàsic de l'estudiant d'ensenyaments artístics superiors, d'aplicació tant als centres públics com als privats.

Capacitat del sistema per afrontar els nous reptes

Per donar resposta a aquests reptes, els centres d'ensenyaments artístics superiors de Catalunya disposen ja d'una experiència consolidada en matèria d'assegurament de la qualitat. En particular, han participat en processos d'avaluació externa dels sistemes interns de garantia de la qualitat (SIGQ), dissenyats a partir de les mateixes dimensions que s'apliquen als centres universitaris, amb les adaptacions necessàries derivades de les especificitats dels ensenyaments artístics.

En aquest context, el SIGQ constitueix un element clau per al desenvolupament de l'autonomia institucional, ja que proporciona els mecanismes necessaris per garantir la qualitat dels programes formatius i afavorir la presa de decisions basada en evidències.

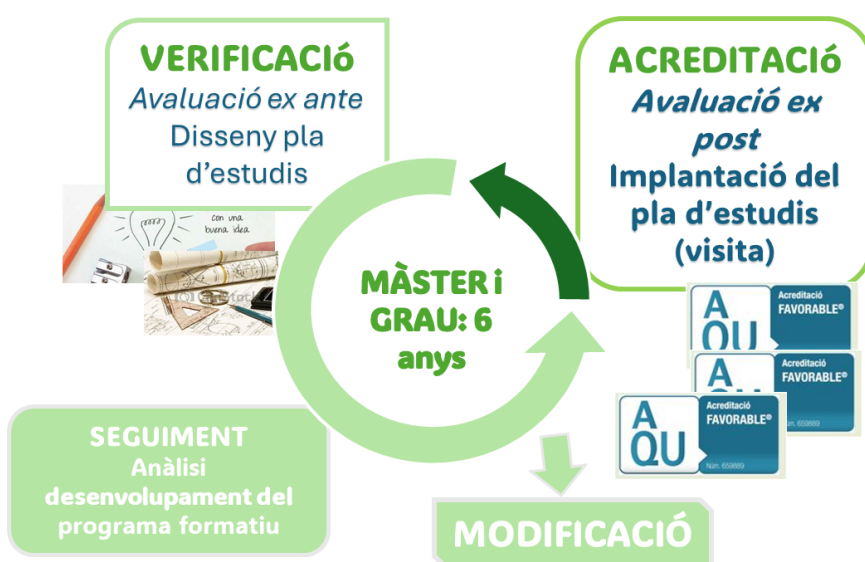
D'altra banda, la majoria dels centres mantenen vincles estables amb els sectors professionals i artístics del seu entorn mitjançant mecanismes formals i informals de relació i col·laboració. En conseqüència, la creació dels consells assessors prevista a la Llei 1/2024 pot interpretar-se, en molts casos, com la institucionalització de pràctiques de participació i interlocució que ja formen part del funcionament habitual dels centres.

2. RESULTATS DE L'AVALUACIÓ EXTERNA DE PROGRAMES FORMATIUS

2.1. Introducció

L'objectiu d'aquest apartat és analitzar els processos d'avaluació externa de les titulacions d'ensenyaments artístics superiors —verificació, modificació, seguiment i acreditació (vegeu la il·lustració 3)— amb la finalitat d'identificar les fortaleeses i àrees de millora principals detectades al llarg del desplegament i oferir-ne una visió de l'evolució.

Il·lustració 3. Cicle dels processos d'avaluació externa dels títols EAS (verificació, seguiment, modificació i acreditació)

Les noves titulacions d'ensenyaments artístics superiors han de sotmetre's a un procés d'avaluació prèvia abans de la seva implantació, denominat verificació o acreditació *ex ante*. Aquest procés té com a objectiu garantir que les propostes formatives s'ajusten als requisits acadèmics i de qualitat corresponents al seu nivell educatiu, alhora que estableix les bases per a la seva millora contínua mitjançant la identificació de fortaleeses i àrees de millora.

Durant la implantació de la titulació, els centres poden identificar necessitats d'ajustament o oportunitats de millora que requereixin modificar aspectes del programa formatiu. En funció de l'abast dels canvis proposats, aquestes modificacions han de ser objecte d'avaluació externa abans de la implantació.

El procés d'acreditació té com a finalitat comprovar, mitjançant una visita externa, que la titulació s'està desenvolupant d'acord amb el projecte formatiu inicialment aprovat en el procés de verificació o acreditació *ex ante*. Aquesta avaluació s'ha de dur a terme abans que hagin transcorregut sis anys des de la verificació inicial o, si escau, des del darrer procés d'acreditació.

Entre la verificació i l'acreditació, els centres han de desenvolupar els processos de seguiment de les titulacions. Durant el període comprès entre la verificació i la primera acreditació, el seguiment té una periodicitat anual i se centra principalment en l'anàlisi del procés d'implantació de la titulació, amb l'objectiu d'identificar desviacions, necessitats emergents i possibles ajustaments que permetin adequar el disseny inicial a la realitat del seu desplegament.

Un cop la titulació ha superat la primera acreditació, el seguiment passa a tenir una periodicitat biennal. En aquesta fase, l'anàlisi se centra en el funcionament ordinari del programa formatiu i en el grau de desenvolupament de les accions de millora derivades de les avaluacions externes prèvies.

El seguiment constitueix un espai fonamental per a la reflexió i la presa de decisions basada en evidències, ja que permet valorar l'adequació de la titulació a les necessitats de l'entorn, identificar bones pràctiques i detectar oportunitats de millora que contribueixin a l'evolució del programa formatiu abans del procés d'acreditació següent.

L'annex 1 recull les dimensions considerades en la metodologia de verificació i les seves equivalències amb les dimensions utilitzades en els processos d'acreditació.

2.2. Verificació i modificació

Resultats dels processos de verificació i modificació

El resultat de la verificació i la modificació es classifica com a favorable o desfavorable.

Tant el procés de verificació com el de modificació poden comportar la identificació d'àrees de millora orientades a reforçar la qualitat del disseny i del desenvolupament de la titulació.

2.2.1. Context

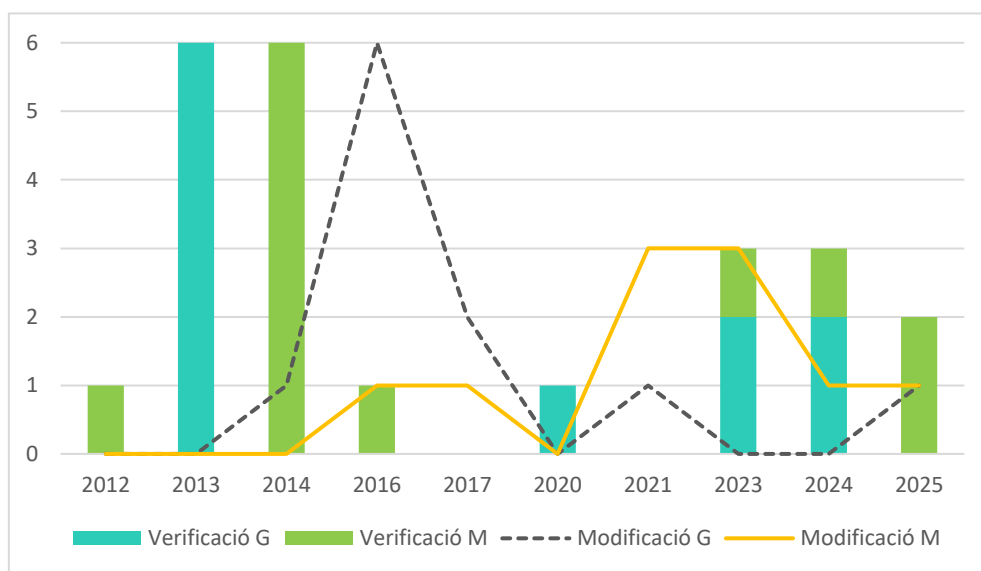
La interpretació dels resultats dels processos de verificació i modificació de les titulacions d'ensenyaments artístics superiors requereix tenir en compte les particularitats del seu marc regulador. Aquestes titulacions estan subjectes a una regulació específica que determina aspectes fonamentals del seu disseny, incloent-hi l'estructura dels plans

d'estudis, els requisits de professorat, les ràtios docents o les infraestructures necessàries per al desenvolupament de les activitats formatives (vegeu l'annex 2). Aquesta circumstància condiona la capacitat dels centres per introduir determinades modificacions i constitueix un element rellevant que cal considerar en l'anàlisi dels resultats de l'avaluació externa.

2.2.2. Resultats

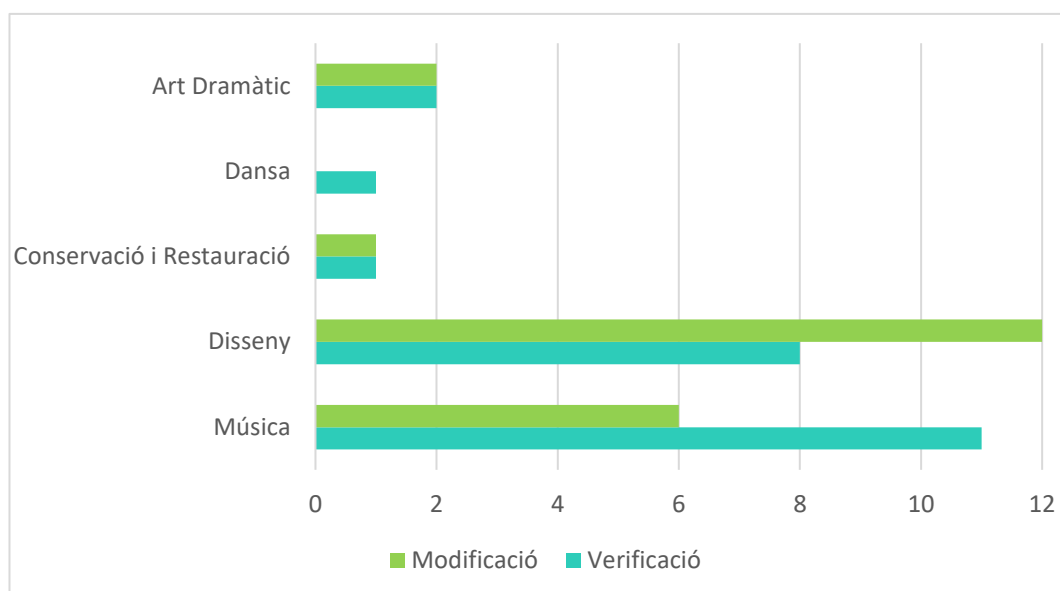
Durant el període 2013-2025, s'han avaluat 42 propostes de noves titulacions d'ensenyaments artístics superiors, corresponents a 17 graus i 25 màsters. La major part de les propostes (81%) han rebut una valoració favorable, mentre que quatre s'han avaluat desfavorablement i quatre més han estat desistides pels centres durant el procés. Les il·lustracions 4 i 5 mostren el nombre total de processos de modificació duts a terme, incloent-hi els informes desfavorables de verificació (1 grau l'any 2023; 2 màsters els anys 2024 i 2025). A més s'inclouen dos processos de verificació desistits (2 màsters els anys 2016 i 2025).

Il·lustració 4. Nombre de verificacions i modificacions dels títols EAS (2012-2025)

Font: AQU Catalunya

Il·lustració 5. Nombre de verificacions i modificacions dels títols EAS segons l'àmbit (2012-2025)

Font: AQU Catalunya

L'anàlisi temporal mostra una concentració de l'activitat de verificació entre els anys 2013 i 2015, etapa que coincideix amb el desplegament inicial dels processos d'avaluació externa dels ensenyaments artístics superiors i amb la configuració del mapa de titulacions actual. Posteriorment, l'activitat de verificació disminueix i es concentra principalment en la creació de nous centres, en la implantació de titulacions ja existents i en el desenvolupament de noves propostes de màster.

Les verificacions de grau es localitzen principalment entre les convocatòries de 2013 i 2017. Aquesta concentració respon, en part, al desplegament inicial dels estudis i al marc regulador específic que els regeix. Atès que els decrets de titulació estableixen aspectes estructurals essencials dels programes formatius, els centres disposen d'un marge d'autonomia limitat per introduir innovacions en el disseny dels graus. Com a conseqüència, els informes de verificació han estat majoritàriament favorables i presenten una baixa variabilitat pel que fa a fortaleces i àrees de millora identificades.

De manera excepcional, només es registra un informe desfavorable de verificació d'un grau. En aquest cas, la comissió d'avaluació va considerar que la plantilla de professorat prevista i el pla de contractació associat no garantien una atenció docent adequada en relació amb el nombre de places ofertades i amb les característiques metodològiques de la titulació. En particular, les activitats d'aprenentatge proposades exigien una docència en grups reduïts que no quedava prou assegurada pels recursos disponibles.

Cal destacar igualment la verificació favorable, l'any 2023, d'una titulació de grau que incorporava una estructura innovadora respecte als models tradicionals. La proposta apostava per un increment del pes de la formació bàsica i obligatòria d'especialitat amb l'objectiu de reforçar l'adquisició dels coneixements i les competències fonamentals de la disciplina, cosa que afavoreix una progressió més sòlida cap a aprenentatges especialitzats en el mateix grau o en estudis posteriors.

Les verificacions de grau del període 2020-2025 responen principalment a la creació de nous centres i a la implantació de titulacions ja existents en noves institucions. Aquestes iniciatives s'han concentrat especialment en els àmbits de la música i de l'art dramàtic.

En el cas dels màsters, els centres gaudeixen de més autonomia en el disseny de les titulacions, fet que afavoreix la diferenciació i l'especialització de l'oferta formativa. Aquesta autonomia, però, comporta també unes exigències superiors pel que fa a coherència acadèmica, definició del projecte formatiu i capacitat investigadora del professorat, a més del compliment del requisit normatiu d'un mínim del 15% de professorat doctor.

L'anàlisi longitudinal de les verificacions de màster permet identificar dues etapes diferenciades. Una primera etapa (2013-2017), caracteritzada per una clara predominança de les propostes vinculades a l'àmbit de la Música, i una segona etapa (2018-2025), en què augmenta significativament l'activitat de verificació en els àmbits del Disseny i de la Conservació i Restauració de Béns Culturals.

La primera etapa la protagonitzen principalment dos centres de referència del sistema, l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) i el Conservatori Superior de Música del Liceu, que disposen d'una trajectòria consolidada i d'unes dimensions, tant en professorat com en estudiantat, superiors a les de la majoria dels centres del sector.

En l'àmbit del disseny, l'activitat de verificació de màsters ha estat especialment intensa. Entre 2016 i 2025 es van presentar set noves propostes de màster, que representen el 43,7% de totes les verificacions de màster del període. Per contra, els àmbits de la Dansa i de l'Art Dramàtic presenten una activitat molt limitada. En la recent convocatòria 2026 s'ha verificat favorablement el màster en Estudis Artístics en Creació de Teatre Musical.

Una característica comuna dels màsters d'ensenyaments artístics superiors és l'elevat grau d'especialització. Les fortaleeses principals identificades en les propostes avaluades es relacionen amb l'experiència professional del professorat, l'adequació de les metodologies d'aprenentatge i, en molts casos, la qualitat de les instal·lacions i dels recursos disponibles.

Pel que fa a les propostes que no van superar favorablement el procés de verificació, les principals àrees de millora identificades es van concentrar en els aspectes següents:

- Definició insuficient de les competències i dels resultats d'aprenentatge, fet que dificultava identificar amb claredat els objectius formatius de la titulació.

- Formulació de competències que requerien experiències o graus de desenvolupament difícils d'assolir en el marc del programa proposat, atesa la manca de matèries o activitats formatives que les desenvolupessin amb la profunditat necessària.
- Definició de perfils d'ingrés excessivament amplis que no garantien l'assoliment homogeni dels resultats d'aprenentatge previstos, malgrat la incorporació de complements formatius.
- Insuficiència de professorat doctor especialitzat en l'àmbit de coneixement de la titulació i necessitat de reforçar la dimensió investigadora dels equips docents.

Finalment, en casos molt puntuals, les propostes de modalitat virtual no van obtenir una valoració favorable en considerar-se que no garantien adequadament l'adquisició de determinades habilitats experimentals. S'ha de tenir en compte que la modalitat virtual, en el cas dels ensenyaments artístics superiors a Catalunya, només és possible en el cas dels programes formatius de nivell de màster.

2.2.3. Conclusions

L'anàlisi dels processos de verificació de titulacions d'ensenyaments artístics superiors mostra un escenari globalment estable, amb una clara predominança de resultats favorables i un nombre reduït de propostes desfavorables. Aquestes dades evidencien la maduresa progressiva del sistema i la consolidació dels criteris de disseny de les titulacions. En el cas dels graus, el marc normatiu específic que regula aspectes estructurals dels programes limita la capacitat d'innovació dels centres, però alhora contribueix a una elevada homogeneïtat de les propostes i a uns resultats majoritàriament satisfactoris. Les poques incidències detectades s'han concentrat principalment en aspectes vinculats a la planificació de la plantilla docent i a la disponibilitat de recursos necessaris per garantir el model formatiu proposat.

Els màsters presenten una realitat diferenciada. El grau més elevat d'autonomia de què disposen els centres per dissenyar aquests programes afavoreix l'especialització, la diferenciació i la innovació de l'oferta formativa, aspectes especialment visibles en àmbits com el Disseny, la Música o la Conservació i Restauració de Béns Culturals. Tanmateix, aquesta flexibilitat implica també una exigència superior quant a coherència acadèmica, definició dels resultats d'aprenentatge i solidesa del projecte formatiu. En aquest context, les dificultats principals identificades en les propostes no favorables es relacionen amb la formulació i alineació de les competències, la definició dels perfils d'accés i la necessitat de reforçar la capacitat acadèmica i investigadora del professorat, especialment pel que fa a la disponibilitat de professorat doctor especialitzat.

Les fortaleeses detectades en les titulacions verificades es concentren principalment en l'àmplia experiència professional del professorat, la pertinència de les metodologies d'aprenentatge i la qualitat de les instal·lacions i dels recursos formatius disponibles, elements que constitueixen un tret distintiu dels ensenyaments artístics superiors. Al mateix temps, l'anàlisi posa de manifest la necessitat de continuar avançant en el disseny competencial de les titulacions, en una definició més precisa dels requisits d'accés i en l'enfortiment de la dimensió investigadora dels equips docents. Aquests àmbits es configuren com els principals reptes de futur per assegurar que l'elevat grau d'especialització de les titulacions es tradueixi també en més solidesa acadèmica i en una millor capacitat de resposta als nous requeriments de l'educació superior i dels sectors professionals als quals donen servei.

2.3. Acreditació i seguiment

Resultats de l'acreditació

El resultat de l'acreditació es classifica com a favorable o desfavorable. S'estableixen tres nivells en el cas de l'acreditació favorable: acreditat en progrés vers l'excel·lència, acreditat i acreditat amb condicions.

Tant el procés d'acreditació com el de seguiment poden comportar la identificació d'àrees de millora orientades a reforçar la qualitat del disseny i del desenvolupament de la titulació.

2.3.1. Context

Les titulacions de grau i màster d'ensenyaments artístics superiors han de sotmetre's a un procés d'acreditació periòdica cada sis anys. En el cas dels graus, aquest requisit ha constituït durant anys un element diferencial de Catalunya respecte de la resta de l'Estat espanyol, atès que l'acreditació externa d'aquestes titulacions no ha adquirit caràcter obligatori a escala estatal fins a l'aprovació de la Llei 1/2024.

L'experiència acumulada en els processos d'acreditació i seguiment ha aportat una mirada externa sistemàtica sobre el desenvolupament de les titulacions, fet que ha contribuït tant a la seva millora contínua com a la consolidació dels sistemes interns de garantia de la qualitat dels centres. Així mateix, aquests processos han afavorit la incorporació d'evidències i mecanismes formals per a l'anàlisi dels resultats i la presa de decisions.

Malgrat els avenços assolits, encara cal reforçar les accions orientades a consolidar una cultura de la qualitat compartida per tota la comunitat educativa. En particular, es considera estratègic incrementar la implicació del professorat i de l'estudiantat en els processos de seguiment, avaluació i millora de les titulacions.

Pel que fa al seguiment de les titulacions, la periodicitat presenta característiques específiques vinculades al moment del cicle d'implantació en què es troba cada programa:

- Des de la verificació fins a la primera acreditació: seguiment anual.
- Entre processos d'acreditació: seguiment biennal.

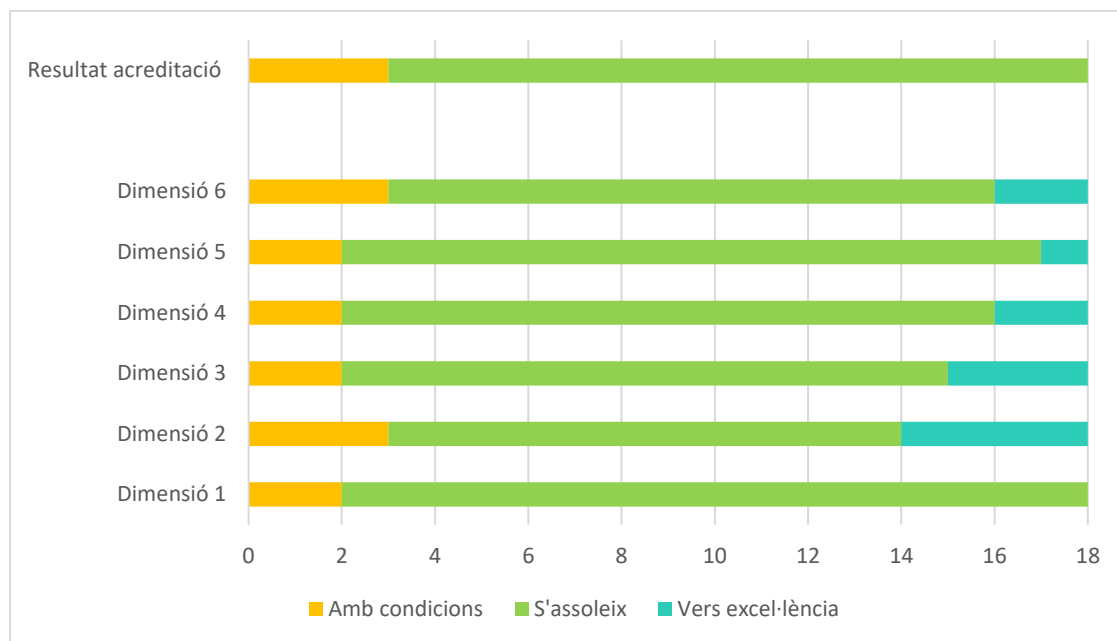
Aquesta intensitat en el seguiment respon a la necessitat d'acompanyar de manera més estreta les titulacions durant les seves fases inicials d'implantació, alhora que afavoreix la detecció precoç de necessitats d'ajustament i la consolidació dels mecanismes interns de garantia de la qualitat. Posteriorment, un cop la titulació ha assolit més maduresa, la periodicitat biennal permet mantenir la dinàmica de millora contínua preservant un equilibri adequat entre supervisió externa i autonomia institucional.

2.3.2. Resultats

En el període analitzat —2019-2025—, els resultats dels processos d'acreditació mostren que les titulacions de grau obtenen, en termes generals, valoracions més favorables que les titulacions de màster. Aquesta diferència s'ha d'interpretar tenint en compte diversos factors estructurals. D'una banda, els graus disposen d'un marc normatiu més tancat, atès que el pla d'estudis està regulat per decret, fet que en redueix el marge de variabilitat en el disseny. De l'altra, els requisits relatius al perfil acadèmic del professorat són diferents, ja que en els graus no s'estableix l'exigència específica de professorat doctor que sí que afecta les titulacions de màster.

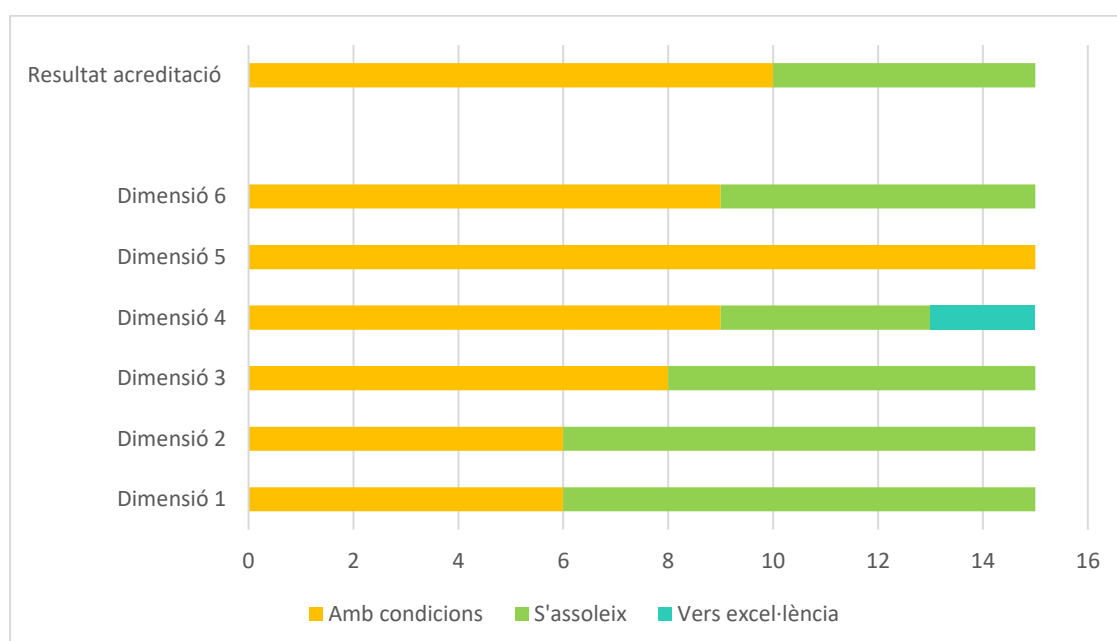
Les il·lustracions 6 i 7 presenten els resultats globals i per dimensions dels processos d'acreditació de les titulacions de grau i de màster en ensenyaments artístics superiors. En termes globals, s'observa que les titulacions de grau presenten un nivell més alt de consolidació, associat a una trajectòria més llarga dins del sistema dels ensenyaments artístics superiors i a un marc regulador més homogeni. Aquest fet pot haver contribuït a l'obtenció de valoracions més positives, tant a escala de dimensió com global. En canvi, en el cas dels màsters, el 63% de les titulacions acreditades han obtingut una valoració global d'acreditat amb condicions, fet que evidencia la presència d'àrees de millora rellevants que requereixen accions de millora estructurades. Aquesta situació contrasta amb la dels graus, en què només el 16,6% de les titulacions han rebut aquesta mateixa valoració global.

Il·lustració 6. Resultats de l'acreditació de titulacions de grau EAS (global i per dimensions)

Font: AQU Catalunya

Il·lustració 7. Resultats de l'acreditació de titulacions de màsters EAS (global i per dimensions)

Font: AQU Catalunya

A continuació, es presenten els resultats més destacats del procés d'acreditació dels títols d'ensenyaments artístics superiors, segons la dimensió d'avaluació:

Dimensió 1. Qualitat del programa formatiu

La dimensió 1 avalua principalment el perfil d'accés de l'estudiantat, la relació entre oferta i demanda, la coordinació docent en els diferents nivells del programa i l'aplicació de la normativa acadèmica. Durant el període analitzat, el 24% de les acreditacions han obtingut la valoració assolit amb condicions. Aquestes valoracions es concentren principalment en els primers processos d'acreditació —2019-2022—, en titulacions de nivell de màster i, sobretot, en un únic centre.

En el cas dels màsters, les principals àrees de millora detectades fan referència a:

- Matrícula reduïda en relació amb les places ofertades, cosa que representa un risc per a la sostenibilitat del programa.
- Recollir de manera formal i sistematitzada i fer el seguiment de les accions derivades de la coordinació docent.
- Sistematitzar l'avaluació externa prèvia de modificacions substancials abans de la seva implantació.
- Anàlisi insuficient del perfil d'ingrés de l'estudiantat per determinar les seves necessitats i implementar accions orientades a reduir l'abandonament de primer curs.
- Desajust entre la càrrega de treball real i els crèdits ECTS assignats.
- Aplicació inadequada dels criteris de reconeixement de crèdits ECTS.

En el cas dels graus, l'àrea de millora identificada fa referència, principalment, a la necessitat de sotmetre a avaluació les modificacions vinculades a la distribució de places per especialitat.

Les bones pràctiques detectades en aquesta dimensió es relacionen amb:

- Coordinació entre el professorat que participa en una mateixa assignatura i en activitats transversals de la titulació que garanteixen l'assoliment dels resultats d'aprenentatge.
- Sistematització i estructuració de les actes de coordinació que facilita l'accés als acords i decisions adoptades per part dels diferents grups d'interès.

Pel que fa al procés del seguiment, fins ara no ha comportat la modificació de la valoració assignada a aquesta dimensió. Tot i que els centres han implantat mesures correctores, cal continuar treballant de manera constant per assolir plenament l'adequació als criteris establerts.

Concretament, la millora de la coordinació docent és un aspecte especialment difícil d'evidenciar mitjançant un informe de seguiment, atès el seu caràcter transversal i qualitatiu. D'altra banda, l'increment de la matrícula, especialment en el cas dels màsters, és un repte molt condicionat per factors externs als centres. En àmbits com el disseny i la música, l'existència d'una oferta àmplia de programes de màster genera un context d'elevada competitivitat per a un públic potencialment reduït dins del sistema d'educació superior català i espanyol. Aquest escenari ha impulsat la internacionalització de molts centres com a estratègia per ampliar la base d'estudiants. Aquest fet, tot i ser positiu des d'una perspectiva institucional, introdueix nous condicionants que incideixen en l'anàlisi dels resultats associats a aquesta dimensió.

Dimensió 2. Pertinença de la informació pública

La dimensió 2 mostra una evolució clarament positiva. Les valoracions d'assolit amb condicions es concentren en el primer període analitzat —2018-2022— i representen el 27% del total de les acreditacions realitzades. Paral·lelament, en aquest mateix període també es concentren les acreditacions que han obtingut la valoració d'assolit en progrés vers l'excel·lència, que representen el 12% del total i corresponen exclusivament a titulacions de nivell de grau.

Una possible explicació d'aquests resultats és el seguiment sistemàtic i anual de les titulacions verificades iniciat l'any 2014, en què es va posar un èmfasi específic en la transparència, l'accessibilitat i l'estructuració de la informació pública. Aquest seguiment va ser especialment intens en el cas dels graus, verificats abans que els màsters, fet que pot haver augmentat la consolidació d'aquesta dimensió.

Les principals àrees de millora identificades en aquesta dimensió són:

- Informació pública insuficient sobre el desenvolupament dels programes (per exemple, les guies docents) i els resultats dels programes (com els resultats acadèmics i la satisfacció dels diversos grups d'interès).
- Accessibilitat limitada a la informació relativa al SGIQ.
- Manca d'homogeneïtat de la informació publicada en els diferents idiomes.

Les bones pràctiques identificades fan referència, principalment, a la transparència, completeness i accessibilitat de les dades per part dels diferents grups d'interès.

El procés d'avaluació del seguiment no ha comportat la modificació de la valoració assignada a aquesta dimensió.

Dimensió 3. Eficàcia del sistema de garantia interna de la qualitat

La dimensió 3 és una dimensió clau, atès que els processos del SGIQ han de garantir la qualitat dels programes formatius i proporcionar a l'equip directiu del centre la informació i les dades necessàries per a la presa de decisions orientades a la millora contínua.

Els resultats mostren una tendència globalment positiva. En la convocatòria de 2018, el 47% de les titulacions avaluades van obtenir la valoració d'assolit en progrés vers l'excel·lència. No obstant això, en convocatòries posteriors aquesta dimensió ha estat valorada majoritàriament com a assolida, mentre que un 29,4% de les titulacions han rebut la qualificació d'assolit amb condicions. Aquesta evolució pot respondre, d'una banda, a un increment progressiu del nivell d'exigència dels comitès d'avaluació i, de l'altra, a la necessitat de continuar consolidant una cultura de la qualitat capaç de minimitzar l'impacte dels canvis organitzatius interns dels centres en el funcionament del SGIQ.

Cal assenyalar que, en els darrers processos d'acreditació corresponents al període 2022-2025, totes les titulacions han assolit aquesta dimensió de manera satisfactòria. Les acreditacions que han obtingut la valoració d'assolit amb condicions —30%— es concentren sobretot en un únic centre que, en una mateixa visita d'avaluació, va sotmetre a acreditació la pràctica totalitat dels seus títols. Aquest centre no ha aconseguit revertir aquesta situació en processos d'acreditació posteriors.

D'altra banda, un segon centre va obtenir inicialment la valoració d'assolit amb condicions en els primers processos d'acreditació de dos dels seus programes de màster. Tanmateix, en avaluacions posteriors s'ha constatat la superació de les febleses detectades, fet que evidencia una evolució positiva en el grau de maduresa i eficàcia del seu SGIQ.

Les àrees de millora principals identificades en aquesta dimensió són:

- Revisió del SGIQ insuficientment sistematitzada i amb traçabilitat limitada dels canvis introduïts
- Recollida de dades poc sistemàtica.
- Participació limitada dels grups d'interès en el desplegament i la millora del SGIQ.
- Espais de participació dels grups d'interès poc desenvolupats o insuficientment consolidats.

Les bones pràctiques identificades en el 12% de les acreditacions que van obtenir la valoració d'assolit en progrés vers l'excel·lència corresponen principalment als primers processos d'acreditació de l'any 2018. Es tracta de fortaleeses que, actualment, han assumit i

consolidat tots els centres que han superat un procés d'acreditació, motiu pel qual ja no es poden considerar pràctiques singulars o especialment diferenciadores dins del sistema.

D'altra banda, en els processos d'avaluació del seguiment s'ha constatat que, tot i la implantació d'accions de millora per part dels centres, el període necessari per assolir resultats plenament satisfactoris sovint és superior als dos anys. En un dels casos analitzats, el procés d'acreditació posterior ha permès certificar la resolució efectiva de les àrees de millora identificades, evidenciant així l'impacte positiu, encara que gradual, de les mesures adoptades.

Dimensió 4. Adequació del professorat al programa formatiu

En relació amb la dimensió 4, el 32% de les acreditacions realitzades durant el període 2018-2025 han obtingut la valoració d'assolit amb condicions. Aquesta qualificació es concentra exclusivament en titulacions de nivell de màster, fet que posa de manifest la necessitat d'incrementar el percentatge de professorat doctor i d'enfortir els mecanismes institucionals orientats a la promoció de la recerca acadèmica, tant entre el professorat permanent com entre el professorat col·laborador.

Aquesta dimensió és especialment rellevant, juntament amb la dimensió 6, Qualitat dels resultats dels programes formatius, ja que l'obtenció de la valoració d'assolit amb condicions en alguna d'aquestes dues dimensions pot comportar una valoració global també d'assolit amb condicions en el procés d'acreditació.

En l'anàlisi dels resultats d'aquesta dimensió cal tenir en compte diversos factors estructurals propis dels ensenyaments artístics superiors. En el cas dels màsters, la normativa vigent estableix l'exigència d'un mínim del 15% de professorat doctor, requisit especialment complex d'assolir en estudis amb una forta vessant performativa —com la música, la dansa o la interpretació—, en què l'accés a programes de doctorat és encara limitat. A aquesta dificultat s'hi afegeix el fet que el reconeixement extern de l'activitat investigadora, com ara els trams de recerca, no està previst per a aquest col·lectiu de professorat ni constitueix un incentiu real per al seu desenvolupament professional.

Els resultats del període analitzat mostren que el 81% de les acreditacions que han obtingut la valoració d'assolit amb condicions en aquesta dimensió corresponen a titulacions de nivell de màster. En termes globals, aquesta valoració s'ha assignat al 33% de totes les acreditacions efectuades, mentre que només dues acreditacions de grau han obtingut aquesta qualificació.

En el cas dels màsters, les principals àrees de millora identificades són:

- Dificultats per assolir el percentatge mínim de professorat doctor exigint per la normativa.

- Insuficient definició i desplegament d'actuacions per al desenvolupament acadèmic del professorat.
- Capacitat docent i investigadora limitada del professorat dels centres.

Aquestes àrees de millora s'han observat principalment en els àmbits del disseny i de la música, que són els que concentren una oferta més àmplia de titulacions de màster i, per tant, també unes exigències més elevades pel que fa a professorat i estructura acadèmica.

D'altra banda, el 12% de les acreditacions que han obtingut la valoració d'assolit en progrés vers l'excel·lència es concentren en els darrers processos d'acreditació —2023 i 2024— i corresponen als àmbits de la música i de la conservació de béns culturals, amb almenys una titulació de màster en cadascun d'aquests àmbits.

Les bones pràctiques identificades en aquests casos responen, en realitat, a fortaleeses transversals del sistema, com ara:

- l'elevada implicació del professorat en el seguiment de l'estudiantat;
- el prestigi i reconeixement professional del professorat;
- l'alta valoració que l'estudiantat fa del professorat.

Aquestes fortaleeses són comunes als diferents àmbits dels ensenyaments artístics superiors. Tanmateix, en el darrer període analitzat s'ha destacat com a bona pràctica específica la implementació de facilitats institucionals perquè el professorat pugui iniciar i completar estudis de doctorat, així com la possibilitat de liderar projectes de recerca. Aquest fet apunta cap a una evolució positiva en l'enfortiment del perfil acadèmic i investigador del professorat.

Dimensió 5. Eficàcia dels sistemes de suport a l'aprenentatge

Els resultats dels processos d'acreditació mostren que la dimensió 5 constitueix una fortaleesa comuna a tots els àmbits dels ensenyaments artístics superiors. Només un 6% de les acreditacions han obtingut la valoració d'assolit amb condicions, corresponent a dues titulacions. D'aquestes, una ja ha resolt les àrees de millora identificades, mentre que l'altra es troba en procés de fer-ho. En ambdós casos, les àrees de millora detectades estan relacionades amb les instal·lacions.

Les bones pràctiques identificades en aquesta dimensió es concentren principalment en els àmbits següents:

- Els serveis de suport a l'estudiantat, especialment els plans d'acció tutorial i el seguiment personalitzat, que han estat molt valorats.

- La promoció d'oportunitats perquè l'estudiantat participi en projectes professionals, cosa que facilita el contacte amb l'entorn laboral.
- En determinats centres, una col·laboració estreta amb les persones graduades, incloent-hi l'accés a instal·lacions per al desenvolupament de projectes professionals.
- En les acreditacions més recents —2025—, la posada en marxa de serveis específics d'atenció a la salut mental de l'estudiantat, que constitueixen una aportació rellevant al benestar i a l'acompanyament integral de l'alumnat.

Dimensió 6. Qualitat dels resultats dels programes formatius

Tal com s'ha indicat en la dimensió 4, la dimensió 6 és clau en els processos d'acreditació. En primer lloc, perquè avalua si els resultats dels programes formatius s'adeqüen al nivell al qual s'adscriu la titulació —grau o màster—. Aquests resultats s'analitzen a partir de les evidències d'execucions clau prèviament seleccionades, així com mitjançant l'anàlisi d'una mostra de treballs finals d'estudis. En segon lloc, aquesta dimensió examina si les activitats d'aprenentatge són adequades i coherents amb els resultats d'aprenentatge definits.

Durant el període analitzat, el 36% de les acreditacions han obtingut la valoració d'assolit amb condicions. Aquestes valoracions es distribueixen en diverses titulacions dels àmbits de la música i el disseny, i el 75% corresponen a ensenyaments de nivell de màster. En el cas dels graus, una part dels centres que han obtingut aquesta valoració presenten una trajectòria curta, fet que pot haver condicionat el grau de consolidació dels resultats. Només en un dels casos aquesta valoració es manté associada a àrees de millora recurrents en diferents períodes d'acreditació.

Les principals àrees de millora identificades són:

- Desajustos entre els resultats d'aprenentatge i el nivell de màster—MCQES 3—.
- Orientació investigadora limitada dels treballs finals de màster.
- Adequació insuficient de les pràctiques externes al nivell acadèmic dels estudis de màster.
- Definició poc precisa dels criteris d'elaboració del TFM.
- Seguiment insuficient de l'estudiantat durant el desenvolupament del TFM.

Pel que fa a les bones pràctiques, hi destaquen:

- Perfil de les persones titulades que és valorat positivament pel sector professional per la seva versatilitat, capacitat d'adaptació i capacitat d'innovació en projectes diversos.
- Disseny d'activitats formatives i metodologies docents que contribueixen de manera clara a assolir els resultats d'aprenentatge.
- Actualització científica de les assignatures i la transferència de coneixement, derivada tant de l'experiència professional com de l'activitat investigadora del professorat.

2.3.3. Conclusions

L'anàlisi dels processos d'acreditació desenvolupats evidencia un elevat grau de consolidació de les titulacions de grau, que obtenen una majoria de resultats favorables en totes les dimensions avaluades. Aquesta situació es pot atribuir, en part, a una trajectòria més llarga dins del sistema, a l'existència d'un marc regulador més homogeni i a l'experiència acumulada dels centres en els processos de seguiment i acreditació. En aquest sentit, Catalunya ha exercit un paper pioner en l'avaluació externa dels graus d'ensenyaments artístics superiors, molt abans que aquests processos adquirissin caràcter obligatori a escala estatal.

Els resultats mostren, tanmateix, una realitat diferenciada en el cas dels màsters. Tot i els avenços observats en els darrers anys, el desenvolupament acadèmic i investigador del professorat encara és el principal repte estructural d'aquestes titulacions. Les dificultats per assolir els percentatges de professorat doctor establerts per la normativa, la limitada capacitat investigadora en determinats àmbits i la necessitat d'enfortir les estratègies institucionals de desenvolupament acadèmic del professorat continuen incidint de manera significativa en els resultats de les dimensions relatives al professorat i a la qualitat dels resultats formatius. A això s'hi afegeixen altres desafiaments vinculats a la sostenibilitat d'alguns programes, la dimensió investigadora dels TFM i l'alineació plena dels resultats d'aprenentatge amb el nivell de màster.

Finalment, els resultats posen de manifest l'impacte positiu que han tingut els processos de seguiment continuat implantats durant la darrera dècada. L'èmfasi sostingut en la transparència, la publicació d'informació i la consolidació dels SGIQ ha contribuït a una millora progressiva dels resultats, especialment en les dimensions relatives a la informació pública i a la garantia interna de la qualitat. Aquesta evolució és especialment rellevant si es considera que s'ha produït en un context d'increment gradual de l'exigència avaluadora i de maduració dels criteris aplicats pels comitès externs. En conjunt, els resultats mostren un sistema d'ensenyaments artístics superiors que ha avançat significativament en la consolidació dels seus mecanismes de qualitat, però que encara requereix reforçar la

participació dels grups d'interès i continuar impulsant l'enfortiment acadèmic i investigador del professorat per afrontar amb garanties els reptes futurs.

2.4. Procés d'acreditació conjunt amb MusiQuE

Un altre aspecte destacable ha estat el desenvolupament d'experiències d'acreditació internacional en col·laboració amb [MusiQuE](#) (Music Quality Enhancement), organisme especialitzat en l'avaluació de la qualitat dels estudis de música. La seva expertesa sectorial, alineada amb les característiques específiques de l'educació musical i d'altres disciplines artístiques afins, ha aportat una perspectiva complementària als processos d'avaluació desenvolupats per AQU Catalunya.

Amb l'objectiu de desplegar processos d'acreditació integrats que permetin donar resposta als requeriments de totes dues organitzacions i reduir, tant com sigui possible, la càrrega avaluadora dels centres, s'ha dut a terme una anàlisi comparativa entre les metodologies d'acreditació d'AQU Catalunya i de MusiQuE. Aquest exercici ha permès identificar els estàndards compartits, analitzar les diferències entre ambdós enfocaments i explorar oportunitats de millora i d'aprenentatge mutu en l'avaluació dels ensenyaments artístics superiors.

Els estàndards definits per MusiQuE que no tenen una equivalència directa amb les dimensions incloses en la metodologia d'acreditació d'AQU Catalunya són:

- Estàndard 4.1. *International perspectives for students and teaching staff*, que avalua la dimensió internacional dels programes a través de la mobilitat de l'estudiantat i del professorat.
- Estàndard 4.2. *Engagement within the external institutional and social context*, que analitza el grau en què els processos formatius reflecteixen les polítiques i estratègies institucionals orientades a una participació social activa, així com el desenvolupament i manteniment dels vincles amb la professió musical i amb els sectors artístics, culturals, educatius i altres àmbits rellevants de la societat.
- Estàndard 5.1. *Finances, facilities, services, and support staff*, orientat a garantir la sostenibilitat financera del programa formatiu.

Tal com s'ha posat de manifest en l'anàlisi de la dimensió 6 (apartat 2.3), la vinculació dels centres amb l'entorn professional i social constitueix una de les fortaleses principals dels ensenyaments artístics superiors. En la metodologia d'AQU Catalunya, aquesta relació s'analitza principalment a través dels resultats dels programes formatius i de la inserció de les persones graduades. Tanmateix, l'estratègia de molts centres EAS va més enllà i incorpora polítiques explícites de connexió amb l'entorn social i professional, adaptades a les necessitats específiques del context en què desenvolupen la seva activitat.

En aquest sentit, pot ser interessant explorar la incorporació d'un enfocament avaluatiu més específic que permeti analitzar fins a quin punt aquesta vinculació amb l'entorn es trasllada efectivament al disseny, el desenvolupament i els resultats dels programes formatius.

Un altre aspecte rellevant és que la metodologia de MusiQuE incorpora una dimensió institucional d'avaluació que inclou l'anàlisi de l'estratègia del centre, el seu desplegament, els mecanismes de governança i la gestió dels riscos. Aquests elements són habituals en els models d'acreditació institucional de l'àmbit universitari, però no formen part de manera explícita de la metodologia actual d'acreditació de titulacions d'AQU Catalunya.

Aquesta aproximació adquireix una importància especial en el context de la Llei 1/2024, que estableix que els centres d'ensenyaments artístics superiors han de disposar d'un projecte institucional propi que defineixi els seus valors, objectius i línies estratègiques d'actuació. En conseqüència, pot ser oportú reflexionar sobre la incorporació d'elements específics d'anàlisi institucional dins dels processos d'acreditació, especialment en els aspectes vinculats a l'estratègia, la governança i el desenvolupament institucional dels centres.

Cal recordar que la metodologia d'avaluació del disseny dels sistemes interns de garantia de la qualitat ja incorpora elements relacionats amb la política i els objectius de qualitat. Per aquest motiu, hi ha una base metodològica consolidada que podria facilitar una ampliació progressiva de l'abast de l'avaluació cap a altres components estratègics, en coherència amb els estàndards d'acreditació institucional aplicats als centres universitaris i amb les noves responsabilitats atribuïdes als centres per la Llei 1/2024.

D'altra banda, cal indicar que, en aquests processos, la selecció de les persones expertes s'acorda conjuntament entre les dues institucions a partir de criteris prèviament establerts, mentre que les diferents fases de l'avaluació es coordinen de manera compartida entre els equips tècnics de totes dues organitzacions. Aquesta col·laboració ha contribuït a enriquir els processos d'acreditació i a incorporar referents internacionals especialitzats en l'avaluació de l'educació artística superior.

2.5. Identificació de fortaleeses / bones pràctiques i àrees de millora dels ensenyaments artístics superiors a l'EEES³

Aquesta secció presenta una síntesi de les fortaleeses i bones pràctiques, i també les àrees de millora identificades en els informes d'acreditació elaborats per agències d'assegurament de

³ Art Dramàtic: Royal Welsh College of Music and Drama (RWCMD) – Regne Unit; Escola Superior Artística do Porto (ESAP) – Portugal (Teatre); Universidade de Lisboa (UL) – Portugal (Estudos Artísticos); Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten (AHK) – Països Baixos.

la qualitat registrades a EQAR. Els resultats de l'anàlisi s'han organitzat per àmbits artístics i es recullen a la taula 4.

L'anàlisi comparada permet identificar diversos elements compartits entre les observacions formulades per AQU Catalunya i les d'altres agències europees, com també alguns trets diferencials del context català.

2.5.1. Fortaleses i bones pràctiques

Entre els aspectes coincidents destaca la forta vinculació dels estudis amb els agents del sector professional, cultural i social, així com l'orientació aplicada dels programes formatius. També es valora positivament l'expertesa professional del professorat, el seu compromís amb l'acompanyament de l'estudiantat i l'ús generalitzat de metodologies d'aprenentatge basades en la pràctica artística i performativa.

Pel que fa als elements diferencials observats a Catalunya, especialment en els àmbits del disseny i de la música, destaca la incorporació progressiva de la recerca en els programes formatius i l'impuls d'iniciatives orientades a reforçar l'activitat investigadora del professorat. Tot i això, aquest procés es troba encara en una fase de consolidació en una part significativa dels centres. Així mateix, en alguns casos es reconeixen positivament l'existència d'una planificació estratègica ben definida i de models de governança que afavoreixen la participació activa dels diferents grups d'interès.

2.5.2. Àrees de millora

Pel que fa a les àrees de millora, tant els informes elaborats per AQU Catalunya com els desenvolupats per altres agències europees coincideixen a assenyalar la necessitat de continuar reforçant la dimensió investigadora dels centres i del professorat. Igualment, es posa de manifest la conveniència de consolidar i sistematitzar els processos vinculats als SIGQ, especialment pel que fa a la recollida i anàlisi d'evidències, la participació dels grups d'interès i l'ús dels resultats per a la presa de decisions orientades a la millora contínua.

Música: Instituto de Música Barratt Due (Noruega); Musik und Kunst der Stadt Wien (Àustria); Syddansk Musikkonservatorium – SDMK (Dinamarca); Conservatorium van Amsterdam (Països Baixos)
Dansa: Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten (AHK) – Acadèmia de Teatre i Dansa; Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris (CNSMDP); Trinity Laban Conservatoire of Music and Dance (Regne Unit)
Disseny: Faculdade de Arquitetura da Universidade de Lisboa (FAUL); Escola Superior de Media Artes e Design (ESMAD) de l'Instituto Politécnico do Porto (IPPorto).

Taula 4. Resum de les fortaleeses / bones pràctiques i àrees de millora recollides als informes d'acreditació de títols EAS d'altres agències EQAR

Àmbit	Fortaleeses / Bones pràctiques	Àrees de millora
Art Dramàtic	• Missió i visió clara: Pla estratègic sòlid amb identitat i valors correctament definits i comunicat a tota la comunitat del centre. • Enfocament de col·laboració interdisciplinari amb associacions nacionals i internacionals. • Qualitat de l'equip docent: professorat altament qualificat i molt actiu professionalment. • Flexibilitat: ofereix una àmplia diversitat d'assignatures optatives que permeten fer recorreguts artístics personalitzats. • Sistema d'avaluació basat en competències: fomenta el creixement i proporciona una retroacció òptima. • Connexió amb la indústria: els projectes i produccions són de molt alta qualitat i les persones titulades troben feina ràpidament al sector.	• Recerca incipient: els mecanismes per promoure la cultura de la recerca estan en un estat inicial. • Documentació de recerca: la capacitat investigadora (<i>onderzoekend vermogen</i>) no és prou visible a la documentació oficial i als treballs finals de certes àrees tècniques. • Gestió de dades: cal establir una anàlisi sistemàtica i enfortir la capacitat del personal responsable de l'anàlisi de dades. • Consistència en l'avaluació: es detecten àrees de millora en els sistemes d'avaluació aplicats pels diversos departaments que mostren incoherències en la comparació i la coherència en les qualificacions.
Música	• Cultura de qualitat activa: hi ha un compromís compartit amb la qualitat a tots els nivells, amb una participació activa de l'estudiantat, professorat i direcció.	• Sistematització de la implantació del SGIQ: hi ha una bretxa entre el sistema de garantia de qualitat descrit

- **Cultura organitzacional:** es descriu com una organització oberta, tolerant, amb un lideratge que atén amb sensibilitat les necessitats de l'estudiantat.
 - **Perfil distintiu:** un enfocament clar en el desenvolupament artístic com a motor de la pedagogia i una forta atenció a la música no occidental.
 - **Visió estratègica:** es destaca com una institució visionària que basa les estratègies en les necessitats del sector musical.
 - **Compromís del professorat:** altament motivat i amb un intercanvi dinàmic entre professorat i estudiantat.
 - **Col·laboració estreta amb l'entorn social:** manté una xarxa de contactes i col·laboracions excel·lent a la ciutat amb diverses institucions culturals.
 - **Orientació a l'estudiantat:** funcions d'assessorament estudiantil i entrevistes obligatòries de benestar per a nous alumnes.
 - **Recerca i desenvolupament dels programes:** hi ha un enfocament sistemàtic per assegurar que els programes tinguin una base de coneixement actualitzada a través de projectes de recerca artística i pedagògica.
 - **Cultura organitzacional:** es descriu com una organització oberta, tolerant, amb un lideratge que atén amb sensibilitat les necessitats de l'estudiantat.
 - **Sistematització en l'anàlisi de dades quantitatives:** a causa de la dimensió reduïda de la població estudiantil, l'ús de dades estadístiques quantitatives és limitat i de vegades poc fiable.
 - **Habilitats de gestió de carrera:** cal més formació en aspectes administratius i de promoció personal ("com aconseguir concerts") des d'etapes més primerenques.
 - **Diversitat:** l'alumnat encara no reflecteix plenament la diversitat demogràfica de la ciutat.
- Dansa*
- **Inclusió i cultura:** es treballa la inclusió i el desenvolupament de currículums transculturals.
 - **Càrrega de treball:** la càrrega de treball tant per al personal com per a l'estudiantat és elevada i requereix una atenció minuciosa per a mantenir l'equilibri.

- **Compromís social:** hi ha una política clara i progressiva contra la discriminació, la violència de gènere i sexual, buscant crear un entorn saludable.
- **Víncle professional:** aliances amb el sector professional, cosa que permet que l'estudiantat es formi en un entorn realista basat en tasques que responen a les demandes actuals de la pràctica laboral.
- **Governança:** presenta una gestió acadèmica i de govern alineada amb els objectius de la institució.
- **Gestió de riscos i canvis:** disposen d'estructures i polítiques sòlides per a la gestió de riscos i un procés de gestió del canvi que involucra eficaçment els diferents grups d'interès interns del centre.
- **Atenció individualitzada:** la mida reduïda dels grups permet un entorn d'aprenentatge molt interactiu amb gran atenció a les necessitats i els rendiments individuals de cada estudiant.
- **Qualitat del professorat:** altament qualificat, accessible i amb un fort compromís per desenvolupar la "veu artística única" de l'estudiantat.
- **Sistema d'avaluació innovador:** "avaluació integral semestral" interdisciplinària que prioritza la retroacció qualitativa i el creixement personal.
- **Investigació aplicada:** es reconeix la necessitat de continuar desenvolupant l'oferta de recerca aplicada dins dels programes.
- **Manca d'estratègia internacional global:** cal una estratègia estructurada per a col·laboracions i mobilitat fora del continent.
- **Política de recerca difusa:** cal una política de recerca clara i estructurada d'acord amb la reputació del centre. Actualment, disposa de recursos molt dispersos i fragmentats.
- **Sistemes d'informació fràgils:** el sistema de gestió no és capaç de produir bases de dades fiables per al seguiment detallat dels titulats i la inserció laboral.

- **Ús de dades per a la presa de decisions:** ús apropiat i efectiu de les dades sobre el progrés de l'estudiantat per fonamentar la presa de decisions.

Disseny

- **Investigació robusta:** forta vinculació amb centres de recerca d'alt nivell, com el CIAUD, cosa que afavoreix la participació estudiantil en activitats científiques.
- **Integració científica:** el professorat participa activament en activitats de recerca, desenvolupament (R+D) i producció científica.
- **Enfocament pràctic:** el pla d'estudis està estructurat al voltant del projecte i de l'aprenentatge pràctic (*learning by doing*).
- **Alineació amb la indústria:** els objectius busquen respondre als canvis i necessitats actuals del sector de la moda.
- **Producció artística:** activitat significativa en exposicions, seminaris i participació en esdeveniments com la *Biennial de Disseny*.
- **Suport a l'emprenedoria:** creació d'una acceleradora d'empreses amb espai de cotreball per a estudiants.
- **Manca teòrica i metodològica:** hi ha poques matèries teòriques i manca de continguts en àrees com la Psicologia (percepció visual, UX) i l'Estètica, fonamentals per a la investigació en disseny.
- **Càrrega docent:** alguns professors o professores són responsables d'un nombre excessiu de crèdits o unitats curriculars.

AGRAÏMENTS I ROLS D'AUTORIA

Agraïments

Mereix un agraïment especial el treball dut a terme per Sandra Rodríguez com a resultat del seu període de pràctiques externes i que ha estat una font d'informació per a aquest treball.

Rols d'autoria⁴

Esther Adot Giménez (Conceptualització, Anàlisi formal i recursos, Redacció - esborrany original; Redacció - revisió i edició).

Rols de col·laboració

Mercè Gisbert Cervera (Supervisió), Esther Huertas Hidalgo (Administració del projecte), Nuria Comet Señal (Curatela de dades).

.

⁴ NISO CRediT Working Group, [*ANSI/NISO Z39.104-2022, CRediT, Contributor Roles Taxonomy*](#), NISO, 14 de gener de 2022.

BIBLIOGRAFIA

Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area (ESG). (2015). Brussels, Belgium.

Informe anual sobre el estado y situación de las Enseñanzas Artísticas. Curso 2009-2010. Consejo Superior de Enseñanzas Artísticas.

Mazzucato, M. (2025). [*The Public Value of Arts and Culture: Investing in Arts and Culture to Reimagine Economic Growth in the 21st Century*](#). UCL Institute for Innovation and Public Purpose.

OECD (2025), [*The Role of Culture-led Regeneration in Place Transformation*](#), *OECD Local Economic and Employment Development (LEED) Papers*, No. 2025/06, OECD Publishing, Paris.

Ús copilot per a la revisió i millora de la redacció de l'informe.

Normatives

Ley 14/1970, de 4 de agosto, General de Educación y Financiamiento de la Reforma Educativa.

Ley Orgánica 5/1980, de 19 de junio, por la que se regula el Estatuto de Centros Escolares.

Ley Orgánica 1/1990, de 3 de octubre, de Ordenación General del Sistema Educativo.

Ley Orgánica 9/1995, de 20 de noviembre, de la participación, la evaluación y el gobierno de los centros docentes.

Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación.

Ley 17/2003, de 24 de marzo, por la que se regula la organización de las enseñanzas artísticas superiores en Aragón.

Ley 8/2007, de 2 de marzo, de ordenación de Centros Superiores de Enseñanzas Artísticas y de la creación del Instituto Superior de Enseñanzas Artísticas de la Comunitat Valenciana.

Ley 1/2024, de 7 de junio, por la que se regulan las enseñanzas artísticas superiores y se establece la organización y equivalencias de las enseñanzas artísticas profesionales.

Real Decreto 1614/2009, de 26 de octubre, por el que se establece la ordenación de las enseñanzas artísticas superiores reguladas por la Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación.

Reial decret 303/2010, de 15 de març, pel qual s'estableixen els requisits mínims dels centres que imparteixen ensenyaments artístics regulats a la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.

Real Decreto 630/2010, de 14 de mayo, por el que se regula el contenido básico de las enseñanzas artísticas superiores de Grado en Arte Dramático establecidas en la Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación.

Real Decreto 631/2010, de 14 de mayo, por el que se regula el contenido básico de las enseñanzas artísticas superiores de Grado en Música establecidas en la Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación.

Real Decreto 632/2010, de 14 de mayo, por el que se regula el contenido básico de las enseñanzas artísticas superiores de Grado en Danza establecidas en la Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación.

Real Decreto 633/2010, de 14 de mayo, por el que se regula el contenido básico de las enseñanzas artísticas superiores de Grado de Diseño establecidas en la Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación.

Real Decreto 635/2010, de 14 de mayo, por el que se regula el contenido básico de las enseñanzas artísticas superiores de Grado en Conservación y Restauración de Bienes Culturales establecidas en la Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación.

Decret 85/2014, de 10 de juny, dels ensenyaments artístics superiors.

Real Decreto 822/2021, de 28 de septiembre, por el que se establece la organización de las enseñanzas universitarias y del procedimiento de aseguramiento de su calidad.

ANNEX 1. RELACIÓ ENTRE DIMENSIONS DE VERIFICACIÓ I ACREDITACIÓ

	<i>Dimensió de verificació</i>	<i>Subdimensió de verificació</i>	<i>Dimensió d'acreditació</i>	<i>Subdimensió d'acreditació</i>
1	Descripció, objectius formatius i justificació del títol	Descripció del títol	Qualitat del programa formatiu	1.1. El perfil de competències de la titulació és coherent amb els requisits de la disciplina i amb el nivell formatiu corresponent del MECES. 1.2. El pla d'estudis i l'estructura del currículum són coherents amb el perfil de competències i amb els objectius de la titulació. 1.3. Els estudiants admesos tenen el perfil d'ingrés adequat per a la titulació i el nombre és coherent amb el nombre de places ofertes. 1.4. La titulació disposa de mecanismes de coordinació docent adequats.
2	Resultats del procés de formació i aprenentatge	Resultats d'aprenentatge	Pertinença de la informació pública	2.1. La institució publica informació veraç, completa, actualitzada i accessible sobre les característiques i el desenvolupament operatiu de la titulació 2.2. La institució publica informació sobre els resultats acadèmics i de satisfacció
3	Admissió, reconeixement i mobilitat	Requisits d'accés i admissió	Eficàcia del Sistema de Garantia Interna de la Qualitat (SGIQ)	3.1. El SIGQ implementat té processos que garanteixen el disseny, l'aprovació, el seguiment i l'acreditació de les titulacions 3.2. El SIGQ implementat garanteix la recollida d'informació i dels resultats rellevants per a la gestió eficient de les titulacions, en especial els resultats acadèmics i la satisfacció dels grups d'interès 3.4. El SIGQ implementat es revisa periòdicament i genera un pla de millora que s'utilitza per a la millora contínua

4	Planificació de la titulació	Estructura bàsica de la titulació Activitats formatives i metodologies docents Sistemes d'avaluació Estructures curriculars específiques	Adequació del professorat al programa formatiu	4.1. El professorat reuneix els requisits del nivell de qualificació acadèmica exigits per a la titulació i té prou i valorada experiència docent, investigadora i, si escau, professional. 4.3. El professorat del centre és suficient i disposa de la dedicació adequada per desenvolupar-ne les funcions i atendre l'estudiantat 4.4. La institució ofereix suport i oportunitats per millorar la qualitat de l'activitat docent i investigadora del professorat.
5	Personal acadèmic i de suport a la docència	Perfil del professorat	Eficàcia dels sistemes de suport a l'aprenentatge	5.1. Els serveis d'orientació acadèmica donen un suport adequat al procés d'aprenentatge i els d'orientació professional faciliten la incorporació al mercat laboral. 5.2. Els recursos materials disponibles són adequats al nombre d'estudiants i a les característiques de la titulació
6	Recursos per a l'aprenentatge	Recursos materials i serveis Gestió de les pràctiques acadèmiques externes	Qualitat dels resultats dels programes formatius	6.1. Els resultats de l'aprenentatge assolits es corresponen amb els pretesos i amb el nivell del MCQES/MECES de la titulació. 6.2. Les activitats formatives, la metodologia docent i el sistema d'avaluació són adequats i pertinents per garantir l'assoliment dels resultats de l'aprenentatge previstos. 6.3. Els valors dels indicadors acadèmics i d'inserció laboral són adequats per a les característiques de la titulació
7	Calendari d'implantació	Calendari d'implantació	No té equivalència a l'acreditació	

ANNEX 2. ESPECIFICITATS DELS GRAUS D'ENSENYAMENTS ARTÍSTICS SUPERIORS

	Art Dramàtic (RD 630/2010)	Dansa (RD 632/2010)	Música (RD 631/2010)	Conservació i Restauració de Bens Culturals (RD 635/2010)	Disseny (RD 633/2010)	Graus Universitaris (RD 822/2021)
Modalitats	Presencial/Semi presencial (DECRET 85/2014)					Presencial/ Semi presencial/ Virtual
Especialitats/ Mencions	Direcció d'Escena i Dramaturgia Escenografia Interpretació	Coreografia i Interpretació Pedagogia	Composició Direcció Interpretació Musicologia Pedagogia Producció i Gestió Sonologia	Bens Arqueològics Document Gràfic Escultura Mobiliari Pintura Textils	Gràfic Moda Producte Interiors	Mencions Regulació de la Menció Dual
	Es obligatori cursar una especialitat La Menció Dual està prevista a la nova llei 1/2024, de 7 de juny					
Perfil de la titulació	Competències Transversals, Competències generals i Competències específiques de titulació, establertes a cadascun dels decrets de titulació					Resultats d'aprenentatge: Coneixements, Habilitats i Competències
Estructura	Formació Bàsica 18 ECTS, en matèries de mínim 4 ECTS Obligatòries d'especialitat: 114 ECTS	Formació bàsica 12 ECTS (4 ECTS mínim per matèria) Obligatòries Especialitat: 104 Pràctiques Externes: 10 ECTS TFG: 6 ECTS	Formació bàsica: 24 ECTS Obligatòries Especialitat: 102 ECTS TFG: 6 ECTS	Formació Bàsica: 105 ECTS Obligatòries d'especialitat: 53 ECTS Pràctiques externes: 3 ECTS TFG: 6 ECTS	Formació bàsica: 60 ECTS Obligatòria especialitat: 60 ECTS Pràctiques Externes: 6 ECTS TFG: 6 ECTS	Formació Bàsica: 60 ECTS (30 dels quals de l'àmbit de coneixement) TFG mínim 6 ECTS màxim 24 ECTS
	Els Reials Decrets de cada titulació regulen les Matèries, continguts i ECTS mínims de la formació bàsica i obligatòria d'especialitat. Així com els ECTS mínims per Treball final de Grau i Pràctiques externes. Tots els graus s'estructuren en 4 cursos de 60 ECTS cadascun, total de 240 ECTS.					240 ECTS (amb excepcions de titulacions regulades)
	Per graus no s'estableix un mínim de professorat doctor. El RD 303/2010, estableix els requisits mínims d'aquests centres. Es necessari tenir la titulació de grau, llicenciat, Enginyer o arquitecte o titulació equivalent a efectes de docència. Per als màsters s'estableix 15% de professorat doctor.					Mínim 50% professorat doctor.
Professorat	Activitats definies com a pràctiques 1/12 Activitats teòriques: 1/24.	Ratis de màxim 1/25.	a) Classes no instrument, màx. 1/15. b) Classes col·lectives d'instruments, la relació professor- alumne es determina pel tipus d'agrupació. c) Classes d'instrument individual, 1/1.			
Instal·lacions	El RD 303/2010, estableix les instal·lacions mínimes segons el grau que s'imparteix					
	a) Taller d'escenografia b) Taller de vestuari c) Aules per tècnica i expressió corporal. d) Aules per interpretació e) Aules de teòrica f) Aules per caracterització g) Aules per tècnica vocal i cant h) Teatre i) Magatzem per vestuari i escenografia. j) Vestuaris amb dutexes.	a) Aula de música, d'una grandària coherent amb les assignatures que es desenvolupen i l'alumnat. b) Aula de maquillatge, c) Aules per les classes de dansa. d) Aules teòriques e) Teatre, f) Vestuaris amb dutexes. e) Magatzem per vestuari i escenografia.	a) Auditori b) Aules d'ensenyament no instrumental c) Aules per classes col·lectives d'instrument. d) Aules destinades a activitats d'orquestra i cor. e) Aules d'instrument individual. f) Altres espais segons especialitats impartides.	a) Aules teòriques b) Aula específica de projectes. c) Aules-taller per procediments plàstics i tècniques artístiques. d) Laboratori de química, física i biologia. e) Tallers de tècniques d'especialitat f) Tallers de pràctiques de conservació i restauració g) Laboratori fotogràfic d'investigació. h) Un espai d'ús polivalent per exposicions, activitats artístiques i altres. i) Espais diferenciats per magatzem de productes, obres.	a) Aules teòriques. b) Aula de projectes. c) Aules-taller per procediments plàstics i altres tècniques artístiques d) Tallers de tècniques d'especialitat. e) Estudi i laboratori fotogràfic f) Espai d'ús polivalent per exposicions, activitats artístiques i altres. g) Espais diferenciats per magatzem de materials, productes i treballs realitzats.	
Inspecció	En el cas dels Graus, té un paper important en el seguiment de la vida comunitària.					

Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya

Octubre de 2026 · AQU-15-2026-CA

C. d'Enric Granados, 33. 08007 Barcelona

[Web](#)

Segueix-nos a:

